

BIULETYN TEOLOGII LAIKATU (126)

ZAWARTOŚĆ: I. Rok życia konsekrowanego; II. Przygotowania do Świątowych Dni Młodzieży w 2016 r.*

I. ROK ŻYCIA KONSEKROWANEGO

List papieża Franciszka

W pierwszą niedzielę Adwentu, 30 listopada 2014 r. – z woli papieża Franciszka – rozpoczął się Rok Życia Konsekrowanego, a skończy się w święto Ofiarowania Pana Jezusa w świątyni, 2 lutego 2016 r. Będzie on przeżywany pod hasłem: *Ewangelia, proroctwo, nadzieja – życie konsekrowane w Kościele dzisiaj*. Choć mam świadomość, że piszę do Biuletynu laikatu, jednak papież Franciszek podkreślił, „że obecny rok dotyczy całego Kościoła, który jest wezwany, by towarzyszyć osobom konsekrowanym, dzieląc ich radości, trudności i z nimi współpracować”. Zatem jest też skierowany do wiernych świeckich.

Ojciec Święty Franciszek skierował list apostolski do wszystkich osób konsekrowanych, w którym na wstępie przypomina, że ów list kieruje do osób konsekrowanych nie tylko jako papież, ale także współbrat – zakonnik. Podkreśla, że Rok Życia Konsekrowanego związany jest z 50. rocznicą Konstytucji dogmatycznej o Kościele *Lumen gentium*, która w rozdziale VI mówi o zakonnikach, a także dekretu *Perfectae caritatis* o odnowie życia zakonnego. Wyznaczając jego cele papież Franciszek przywołuje słowa św. Jana Pawła II z adhortacji *Vita consecrata*: „Powinniście nie tylko wspominać i opowiadać swoją chwalebłą przeszłość, ale także budować nową wielką, historię! Wpatrujcie się w przyszłość, ku której kieruje was Duch, aby znów dokonać z wami wielkich dzieł” (nr 110).

Dokument papieski składa się z trzech części. W pierwszej Ojciec Święty omawia cele Roku Życia Konsekrowanego, w drugiej – oczekiwania, a w trzeciej – perspektywy. Przedstawiając cele, Ojciec Święty zachęcił najpierw do

* Redaktorem Biuletynu teologii laikatu jest Czesław P a r z y s z e k SAC, Warszawa.

spojrzenia z wdzięcznością w przeszłość. Wyjaśnił, że chodzi o odkrycie na nowo drogi minionych pokoleń, by zainspirować przyszłość, a jednocześnie dostrzec wezwanie do nawrócenia i wielbić Boga za otrzymane dary.

Drugim wyznaczonym przez papieża celem jest przeżywanie terażniejszości z pasją. Zachęcił do konfrontowania swego życia z Ewangelią, ożywienia jedynej miłości Jezusa, w której jest także możliwe umiłowanie osób powierzonych trosce zakonników a także zastanowienia się nad ewentualnymi zmianami, jakich wymagają nowe czasy. Podkreślił konieczność budowania ciągle na nowo życia wspólnego, by osoby konsekrowane były „mistrzami komunii”.

Trzecim celem wskazanym przez papieża Franciszka jest wejście w przyszłość z nadzieją. Papież nie ukrywa, że zakony napotykać wiele trudności, wskazuje przy tym, że motywem nadziei jest nasza wiara. Wzywa, by nie ulegać pokusie liczb i wydajności, przepowiedniom „proroków nieszczęścia”, ale by osoby konsekrowane były „przebudzone i czujne”, ufając Panu. Szczególne słowa Ojciec Święty kieruje do młodych, zachęcając do dialogu z pokoleniem wcześniejszym, wzbogacając się jego mądrością a jednocześnie proponując świeżość swego entuzjazmu. Wyraża też zadowolenie, że rok ten będzie okazją do spotkania młodych osób konsekrowanych, należących do różnych instytutów.

Mówiąc o oczekiwaniach związanych z Rokiem Życia Konsekrowanego, Ojciec Święty wskazuje na ożywienie radości, przebudzenie przez zakonnice i zakonników świata, rozwijanie życia wspólnotowego, wyruszenie na peryferie egzystencjalne współczesnej ludzkości oraz zastanowienie się nad wyzwaniem naszych czasów.

Papież Franciszek podkreśla ściśle powiązanie życia konsekrowanego z radością wypływającą z obecności Boga, przeżywanego braterstwa i ofiarnej służby Kościołowi. Dotyczy to również chwil trudnych, kiedy zakonnice i zakonnicy doświadczają szczególnej jedności z Chrystusem cierpiącym. Wskazuje też na prorocki wymiar życia konsekrowanego, wynikający ze znajomości Boga i człowieka. Dzięki wewnętrznej wolności możliwe jest wskazanie zła grzechu i niesprawiedliwości. Powinno to pobudzać do tworzenia miejsc, gdzie żyje się ewangeliczną logiką daru, braterstwa, przyjęcia różnorodności, wzajemnej miłości, mówiących prawdę i wyrażających moc słów Jezusa. Zachęca do trwania w postawie prorockiej, ze świadomością obecności Boga.

Ojciec Święty zachęca też do rozwijania ideału braterstwa i życia wspólnotowego, by umożliwić każdemu wyrażenie siebie, bycie akceptowanym z jego szczególnymi darami, stanie się w pełni współodpowiedzialnym. Spodziewa także wzrostu komunii między członkami różnych instytutów. Przestrzega przed izolowaniem się i liczeniem jedynie na własne siły, zachęcając jednocześnie do współdziałania różnych powołań w Kościele.

Franciszek, podobnie jak to już wyrażał przy innych okazjach, wzywa osoby konsekrowane do wyjścia na „peryferie egzystencjalne”. Oczekują ich bowiem „ludzie, którzy stracili wszelką nadzieję, rodziny przeżywające trudności, porzucone dzieci, ludzie młodzi, którym zamknięto wszelką przyszłość, opuszczeni chorzy i osoby starsze, bogaci, nasyчени dobrami i z pustką w sercu, mężczyźni i kobiety poszukujący sensu życia, spragnieni tego co boskie ...” Zachęca do przyjmowania uchodźców, bliskości względem ubogich, kreatywności w katechezie, w głoszeniu Ewangelii, we wprowadzaniu w życie modlitwy. Papież zachęca też różne formy życia konsekrowanego do wymiany doświadczeń i poważnej weryfikacji odnośnie do swej obecności w życiu Kościoła oraz swego sposobu odpowiedzi na nieustanne i nowe pytania, jakie podnoszą się wokół nas, na wołanie ubogich.

Ojciec Święty wskazuje, że Rok Życia Konsekrowanego powinien objąć także osoby świeckie żyjące charyzmatem danego instytutu (tercjarzy), cały Kościół, w jakiś sposób osoby konsekrowane innych Kościołów chrześcijańskich i innych religii. Kieruje również szczególne słowo do biskupów. Franciszek zachęca osoby świeckie żyjące charyzmatem danego instytutu, by obecny rok uświadomił im bardziej otrzymany dar i by czas ten obchodziły ze swoją rodziną zakonną, a także tercjarzami innych rodzin życia konsekrowanego.

Papież podkreśla, że obecny rok dotyczy całego Kościoła, który jest wezwany, by towarzyszyć osobom konsekrowanym, dzieląc ich radości, trudności, i z nimi współpracować. Zwraca się także do osób konsekrowanych i członków bractw oraz wspólnot należących do Kościołów innych tradycji niż katolicka. Zauważa, że w ciągu tego roku możliwe będą spotkania i wymiana doświadczeń. Zachęca, by wzrastało wzajemne poznanie, szacunek, współpraca, tak by ekumenizm życia konsekrowanego był pomocą na drodze ku jedności między wszystkimi Kościołami. Ojciec Święty podkreśla też znaczenie dialogu zakonnicy i zakonników różnych religii i zachęca, by ten rok zrodził nowe kroki ku głębszemu wzajemnemu poznaniu i współpracy.

Zwracając się do biskupów, Franciszek podkreślił znaczenie życia konsekrowanego dla całego Kościoła. Zaznaczył, że jest ono elementem decydującym o jego misji, wyrażając najgłębszy charakter powołania chrześcijańskiego. Zachęcił do krzewienia w Kościołach partykularnych różnych charyzmatów, „wspierając, pobudzając, pomagając w rozeznaniu, będąc blisko z czułością i miłością sytuacji cierpienia i słabości... aby spowodować promieniowanie jego piękna i świętości w Kościele”.

Głos kard. prefekta Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, Joao Braz de Aviza, i jej sekretarza, bp. José Rodríguez Carballo

Kardynał prefekt streścił cele Roku Życia Konsekrowanego w trzech punktach:

1. Wyrażenie wdzięcznej pamięci za 50 lat odnowy życia konsekrowanego. „Chcemy rozpoznać i wyznać naszą słabość”, ale chcemy również ogłosić światu z mocą i radością, że świętość i dynamizm są stale obecne w życiu konsekrowanym.
2. Spojrzenie z nadzieją w przyszłość. „Nigdy nie może zabraknąć w Kościele życia konsekrowanego, ani nie może ono zaniknąć: sam Jezus ustanowił je jako niezbywalną cząstkę swojego Kościoła” (por. Benedykt XVI, 5 listopada 2010).
3. Przeżywanie z pasją naszego dzisiaj. Ewangelizowanie własnego powołania i świadczenie o pięknie naśladowania Chrystusa na wielorakie sposoby, widoczne w naszym życiu.

Kardynał Joao Braz de Aviz wymienił niektóre inicjatywy zaplanowane na ten rok:

1. Uroczysta msza św. 21 listopada 2014 r., Światowy Dzień „Pro Orantibus”.
2. Zgromadzenie plenarne Kongregacji ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego w listopadzie na temat: *Nowość życia konsekrowanego poczynszy od SW II*.
3. Różne międzynarodowe spotkania w Rzymie (młodzi konsekrowani, formatorzy, teologowie) i międzynarodowa wystawa na temat: *Życie konsekrowane Ewangelią w historii ludzkości* z różnymi stoiskami ukazującymi różnorodność charyzmatów.

Rok Życia Konsekrowanego będzie również czasem łaski dla instytutów świeckich. Wszyscy ci, którzy przyjęli wezwanie do konsekracji w świecie, mają okazję do pogłębienia swojego powołania i do poszukiwania z odnowionym entuzjazmem sposobów ukazania go w Kościele i w świecie.

26 lutego 2014 r. w Audytorium Papieskiego Uniwersytetu Urbaniana w Rzymie odbyła się prezentacja listu, jaki Kongregacja ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego skierowała do wszystkich osób konsekrowanych w związku z przygotowaniem do Roku Życia Konsekrowanego¹.

¹ Udział wzięli: kard. Joao Braz de Aviz, prefekt Kongregacji; abp José Rodríguez Carballo, sekretarz; podsekretarze – o. Sebastiano Paciolla, OCist. i s. Nicla Spezzati, ASC oraz o. Bruno Secondin OCD (zob. <http://kkis.pl>).

List nosi tytuł *Radujcie się* i jest pierwszym z serii tekstów, które wyznaczają drogę do 2015 r. – Roku Życia Konsekrowanego. Przedstawia fragmenty licznych przemówień, jakie Ojciec Święty Franciszek poświęcił życiu konsekrowanemu, stanowiące bogaty materiał do refleksji.

Komunikat bp. Kazimierza Gurdy, przewodniczącego Komisji Episkopatu Polski ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego²

Drodzy Siostry i Bracia,

Ogłaszając ten Rok w listopadzie 2013 r. papież powiedział: „Życie konsekrowane jest złożone, jest pełne łaski ale i grzeszności. W tym roku pragniemy uznać i wyznać nasze słabości, pragniemy też z mocą pokazać światu ile wśród nas jest świętości i żywotności. Jak wiele jest świętości ukrytej w naszych domach, klasztorach, ale przez to nie mniej owocnej, która sprawia, że konsekrowani są «żywymi ikonami Boga» po trzykroć Świętego”.

W całym świecie żyje obecnie ok. 950 tys. osób konsekrowanych, czyli siostr zakonnych, braci i ojców, osób należących do Instytutów Świeckich i do Indywidualnych Form Życia Konsekrowanego. Warto sobie uświadomić że jest ich ponad dwa razy więcej niż kapłanów (410 tys.). Wszystkie te osoby oddają całych siebie na służbę Bogu i ludziom przez naśladowanie Jezusa na drodze rad ewangelicznych. Bez ich świadectwa i poświęcenia trudno sobie wyobrazić życie Kościoła. Mówił o tym 2 lutego 2013 r. papież Franciszek: „Pomyślmy jednak, co by było, gdyby zabrakło siostr zakonnych w szpitalach, na misjach, w szkołach. Wyobraźcie sobie Kościół bez siostr zakonnych! Nie można sobie tego wyobrazić. One są tym darem, tym zaczynem, który prowadzi naprzód Lud Boży”.

W Polsce mamy ok. 35 tys. osób konsekrowanych, a to oznacza, że co tyśięcny Polak i Polka jest osobą konsekrowaną. Żyją obok nas i między nami. Od setek lat modlitwą, pracą i świadectwem wzbogacają życie Kościoła i społeczeństwu. Tak bardzo wrosli w naszą codzienność, że współcześnie prawie ich nie zauważamy. Niewiele też o nich słyhać w mediach, a przecież prowadzone przez nich szpitale, domy opieki społecznej, szkoły i przedszkola, różnorakie dzieła charytatywne, służą nam i naszym rodzinom. Przecież tak wielu z nas korzysta z posługi sakramentalnej osób konsekrowanych, nawiedza prowadzone przez nich sanktuaria, czyta wydawane przez nich książki, słyha i ogląda zakonne media. Nikt z nas nie może też powiedzieć, że nie jest dłużnikiem siostr klauzurowych, które modlą się nieustannie i ofiarują swoje życie za nasze zbawienie.

² Zob. <http://episkopat.pl> (dostęp: 16 XI 2014).

Papież Franciszek dał nam wszystkim bardzo dobrą sposobność, byśmy na nowo odkryli wartość całkowitego poświęcenia się Bogu, którego świadkami są osoby konsekrowane. Byśmy także lepiej poznali życie i specyfikę powołania tych ludzi, którzy zrezygnowali z kariery, z założenia rodziny, dla większego dobra, jakim jest Bóg. Zachęcamy Was wszystkich, Bracia i Siostry, do większego zainteresowania się życiem osób konsekrowanych. Często blisko waszych domów jest jakiś klasztor czy dom zakonny. Zainteresujcie się codziennością osób, które w nich żyją, nawiąźcie z nimi osobisty kontakt, spróbujcie zrozumieć, dlaczego wybrali taką drogę. Pomoże to w głębszym zrozumieniu własnego powołania oraz odpowiedzialności za dar życia, który otrzymaliśmy wszyscy od Boga.

W ciągu najbliższego roku będzie też wiele wydarzeń, organizowanych po to, byśmy uświadomili sobie lepiej rolę osób konsekrowanych w Kościele. Będziemy mogli poznać bogactwo ich charyzmatów, niezwykle życie świętych, różnorodność dzieł, które prowadzą. Niech to wszystko prowadzi nas do dziękczynienia Bogu, który nieustannie wzywa kobiety i mężczyzn, by świadectwem życia konsekrowanego potwierdzali głęboką myśl świętej karmelitanki Teresy z Avila, że „temu, kto posiadał Boga, niczego nie braknie. Bóg sam wystarczy.”

Niech Rok Życia Konsekrowanego, który rozpoczniemy w pierwszą niedzielę Adwentu, będzie również okazją do modlitwy za tych którzy realizują swe powołanie w zakonach w Instytutach Świeckich, czy w Indywidualnych Formach Życia Konsekrowanego. Niech będzie czasem modlitwy o nowe, święte powołania do służby Bogu i ludziom we wspólnocie Kościoła.

ks. Czesław Parzyszek SAC, Warszawa

II. PRZYGOTOWANIA DO ŚWIATOWYCH DNI MŁODZIEŻY W 2016 R.

List Episkopatu Polski o przygotowaniach do Światowych Dni Młodzieży Kraków 2016

Kardynałowie, arcybiskupi i biskupi obecni na 366. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski w Warszawie w dniu 8 października 2014 r. wystosowali list w sprawie zbliżających się Światowych Dni Młodzieży, które w 2016 r. odbędą się w Krakowie. Konferencja przypomina, że w tym samym czasie Kościół w naszej ojczyźnie będzie świętował jubileusz 1050-lecia Chrztu Polski. W ten oto sposób przeszłość spotka się z przyszłością, tradycja ze współczesnością. Sięgając początków Kościoła w Polsce i otwierając się na

to, co nowe, mamy szansę odkryć ponownie korzenie, z jakich wyrosła wiara na ziemiach polskich. Ukazując zaś młodym jej wielowiekowe dzieje i stawiając za wzór świadków – świętych i męczenników – możemy ożywić w sobie odpowiedzialność i troskę o kształt wiary i jej miejsce w przyszłości.

Biskupi przypomnieli najpierw, czym są Światowe Dni Młodzieży. Są to międzynarodowe spotkania młodych z całego świata, którzy gromadzą się w jednym miejscu, by wyznać wiarę w Jezusa Chrystusa. Wyrosły one z troski św. Jana Pawła II, który niestrudzenie przemierzał ziemię, by szukać młodych ludzi i z ojcowską miłością wychodził im naprzeciw. „Szukałem was, a wy przyszlście do mnie”. Ta wędrówka wspólnoty Kościoła przez miasta i kontynenty trwa nieprzerwanie od trzydziestu lat. Włączają się w nią kolejne pokolenia młodych całego świata.

Następnie biskupi odpowiedzieli, dlaczego Światowe Dni Młodzieży w 2016 r. odbędą się w Krakowie: „Papież Franciszek zaprosił młodzież do Krakowa, gdzie bije źródło Bożego Miłosierdzia, które jest skutecznym lekarstwem dla poranionych młodych serc”. Biskupi zapraszają młodych na spotkanie z Chrystusem, bowiem „On jest odpowiedzią na wszystkie, nawet najtrudniejsze pytania. Nie bójcie się, że w wielkiej wspólnotcie Kościoła zatracicie swą indywidualność i poczucie wolności. Kościół młodych jest barwny, różnorodny i fascynujący, i dla każdego znajdzie się w nim miejsce. Jesteście jego ważną częścią. Światowe Dni Młodzieży mogą stać się dla Was początkiem niezwykłej przyjaźni z Chrystusem. Tak, jak wierni apostołowie Bożego Miłosierdzia – święta Siostra Faustyna i święty Jan Paweł II – w krakowskich Łagiewnikach doświadczycie, że tylko miłość wyzwala i leczy, a w miłosierdziu jest jedyna nadzieja i ocalenie”.

Stworzenie młodym przestrzeni do spotkania z Jezusem – stwierdzają polscy biskupi – jest misją nas wszystkich. Przygotowanie tego wyjątkowego święta wiary, doświadczenia powszechności, różnorodności i bogactwa Kościoła to – jak mówił św. Jan Paweł II – „poważne duchowe zadanie”. „Aby [ŚDM] był owocny, potrzebne jest przygotowanie się doń pod kierunkiem pasterzy w diecezjach i w parafiach, w stowarzyszeniach, ruchach oraz kościelnych wspólnotach młodzieżowych” – podkreślał. Biskupi zapowiadają, że główne spotkanie młodych z papieżem w Krakowie poprzedzą odbywające się w całej Polsce Dni Młodzieży w diecezjach. To będzie pierwsze zetknięcie młodzieży świata z polską kulturą, religijnością, pięknem kraju, gościnnością rodzin, które otworzą przed pielgrzymami drzwi swoich domów. Na drodze przygotowań do Światowych Dni Młodzieży, Dni w diecezjach są zarówno „ostatnią prostrą”, jak i swoistym prologiem, zapowiedzią radosnych przeżyć, które czekają ich w Krakowie. Wszyscy – stwierdzają biskupi – jesteśmy gospodarzami tego dzieła, dlatego

dziś razem dorastamy do tego, by we wspólnocie młodych całego świata dzielić się naszym doświadczeniem wiary i otwierać na świadectwo dawane przez innych.

W trosce o to, by przygotowania do Świątowych Dni Młodzieży były dla każdego czasem odkrywania swojego miejsca we wspólnocie Kościoła, biskupi zachęcają młodych ludzi w całej Polsce do osobistego zaangażowania w to dzieło. Duchowemu przygotowaniu będą pomocne odpowiednie programy duszpasterskie, pielgrzymka symboli Świadomych Dni Młodzieży: krzyża i ikony Matki Bożej, które będą docierać nie tylko do kościołów i na miejskie place, ale też do wiosek dziecięcych, domów pomocy społecznej, na uczelnie, do szkół, hospicjów i więzień. Będzie to czas łaski dla całego Kościoła w Polsce. Od tego, jak przeżyjemy czas przygotowania, zależeć będą przyszłe owoce Świątowych Dni Młodzieży w Krakowie.

Biskupi zwracają się do rodziców i wychowawców z prośbą, by rozmawiali z młodymi i wraz z nimi z pokorą szukali odpowiedzi na ich niepokoje i wątpliwości. Niech czas przygotowań do Świątowych Dni Młodzieży będzie czasem odkrywania radości dzielenia się świadectwem życia i wiary. Zwracają się także do duszpasterzy i katechetów, aby szeroko otwierali drzwi przed młodymi, stwarzali im przestrzeń, by mogli w pełni cieszyć się perspektywą Świątowych Dni Młodzieży w Polsce i byli dumni z tego, że są ich gospodarzami i byli wiernymi towarzyszami młodych na drodze dojrzewania.

Biskupi zwrócili się także do chorych i cierpiących, którzy są cennym skarbem Kościoła: „Wasz krzyż jest dla młodych ludzi znakiem jedności i ofiary. Z pokorą prosimy, oddawajcie go w cichym geście miłości za młodych Polaków, którzy poszukują sensu życia, nierzadko dotkliwie raniąc się po drodze. W Waszych cierpieniach ukryta jest przemieniająca moc uzdrawiania ich serc”. Biskupi zaapelowali również do zgromadzeń zakonnych, wspólnot kontemplacyjnych, grup modlitewnych, by wspierali modlitwą dzieło Świątowych Dni Młodzieży w Polsce, by młodzi „na drodze przygotowań do tego wielkiego święta wiary z radością i zdumieniem odkrywali miłość Chrystusa, która leczy, podnosi z upadków i nadaje smak życiu”.

Na końcu listu biskupów znalazło się zaproszenie do ludzi młodych: „Prosimy Was, drodzy młodzi, wyruszenie na szlak przygotowań duchowych, zaangażujcie się w prace wolontariatu ŚDM i zaprosicie na tę drogę Waszych rówieśników, którzy być może pozostają z dala od Jezusa i Jego Kościoła”. Pokornie prosimy też wszystkich – apelują biskupi – o otwarcie w odpowiednim czasie swoich domów i wsparcie materialne, aby młodzi, którzy zechcą wziąć udział w tym wydarzeniu, doświadczyli piękna naszej staropolskiej gościnności i braterskich serc.

Patronami międzynarodowego spotkania młodych w Polsce są św. Jan Paweł II i św. Siostra Faustyna. Tym żarliwym apostołom Bożego Miłosierdzia biskupi zawierają Kościół w Polsce, przygotowujący się do Świątowych Dni Młodzieży w 2016 r., a zwłaszcza ludzi młodych. „Niech za ich wstawiennictwem doświadczają uzdrawiającej mocy orędzia, które z krakowskich Łagiewnik roznosi się na cały świat”.

Orędzie papieża Franciszka na XXX Świątowy Dzień Młodzieży

Papież Franciszek Orędzie (z 31 I 2015 r.) na XXX Świątowy Dzień Młodzieży rozpoczął od słów: „Kontynuujemy naszą duchową pielgrzymkę do Krakowa, gdzie w lipcu 2016 r. będzie miała miejsce kolejna międzynarodowa edycja Świątowego Dnia Młodzieży. Za przewodnik na naszej drodze wybraliśmy ewangeliczne błogosławieństwa. W ubiegłym roku zastanawialiśmy się nad błogosławieństwem ubogich w duchu, umieszczonym w szerszym kontekście Kazania na Górze. Wspólnie odkryliśmy rewolucyjne znaczenie błogosławieństw oraz stanowcze wezwanie Jezusa, aby odważnie zaangażować się w przygodę poszukiwania szczęścia”.

Jako treść rozważań papież wybrał szóste błogosławieństwo: „Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą” (Mt 5,8). Na początku przypomniął: „Drodzy młodzi, dążenie do szczęścia jest wspólne wszystkim ludziom wszystkich czasów i wszystkich grup wiekowych. Bóg zaszczerpił w sercu każdego mężczyzny i każdej kobiety niepohamowane pragnienie szczęścia. Czy nie czujecie, że wasze serca są niespokojne i zawsze szukają dobra, które mogłoby ugasić ich pragnienie nieskończoności?” Na tym tle Ojciec Święty rozważa, na czym polega szczęście wypływające z czystego serca. Wychodząc od wymienionej przez Jezusa listy zła, czyniącego człowieka nieczystym, papież wskazuje, że „każdy z nas musi się nauczyć rozpoznawać, co może «zanieczyszczać» jego serce, musi ukształtować sobie prawe i wrażliwe sumienie, zdolne do «rozpoznania, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe» (Rz 12,2). O ile potrzebna jest zdrowa troska o ochronę stworzenia, o czyste powietrze, wodę i żywność, to tym bardziej musimy strzec czystości tego, co jest najcenniejsze: naszych serc i naszych relacji. Ta «ludzka ekologia» pomoże nam oddychać czystym powietrzem, pochodzącym z rzeczy pięknych, z prawdziwej miłości, ze świętości”.

Papież Franciszek, stawiając mnóstwo pytań młodym, dochodzi do stwierdzenia: „Okres młodości jest czasem, kiedy rozwija się wielkie bogactwo uczuciowe obecne w waszych sercach, głębokie pragnienie prawdziwej miłości, pięknej i wspaniałej. Jak wiele siły jest w tej zdolności do kochania i bycia kochanym! Nie pozwólcie, aby ta cenna wartość została sfalszowana, zniszczona lub oszpe-

cona. Dzieje się tak, gdy w nasze relacje zakrada się instrumentalizacja bliźniego dla własnych egoistycznych celów, czasem jedynie jako obiektu przyjemności. Na skutek tego negatywnego doświadczenia serce ulega zranieniu i smutkowi. Proszę was: nie bójcie się prawdziwej miłości, tej, której uczy nas Jezus, a św. Paweł opisuje w następujący sposób: «Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. Miłość nigdy nie ustaje» (1Kor 13, 4-8)».

Z kolei Ojciec Święty zachęca młodych do ponownego odkrycia piękna ludzkiego powołania do miłości, wzywając również do buntu przeciwko powszechnej tendencji do banalizowania miłości, zwłaszcza gdy próbuje się ją ograniczyć jedynie do aspektu seksualnego, pozbawiając ją podstawowych cech piękna, komunii, wierności i odpowiedzialności. „Drodzy młodzi – napisał papież Franciszek – w kulturze tymczasowości, względności, wielu głosi, że trzeba «cieszyć się» chwilą, że nie warto angażować się na całe życie, podejmować decyzji ostatecznych, «na zawsze», bo nie wiadomo, co przyniesie przyszłość. Ja natomiast proszę was, abyście byli rewolucyjni, byście szli pod prąd; tak, proszę, abyście w tym względzie buntowali się przeciwko owej kulturze tymczasowości, która w istocie myśli, że nie jesteście zdolni do odpowiedzialności, że nie jesteście w stanie prawdziwie kochać. Ja pokładam ufność w was, młodych, i modłę się za was. Miejcie odwagę «iść pod prąd». Odważcie się także być szczęśliwi» (Spotkanie z wolontariuszami na ŚDM w Rio, 28 VII 2013 r.). Wy ludzie młodzi jesteście dzielnymi odkrywcami! Jeśli wyruszycie na odkrywanie bogatego nauczania Kościoła w tej dziedzinie, to odkryjecie, że chrześcijaństwo nie polega na serii zakazów, tłumiących nasze pragnienia szczęścia, ale na planie życia, który może zafascynować nasze serca».

Nawiązując do drugiej części błogostawieństwa: „albowiem oni Boga oglądać będą”, papież przywołał sceny biblijne i przypomniał, że „zaproszenie Pana, aby się z Nim spotkać jest więc skierowana do każdego z was, niezależnie od miejsca i sytuacji w jakiej się znajdujecie. Wystarczy tylko «podjąć decyzję, by być gotowymi na spotkanie z Nim, na szukania Go nieustannie każdego dnia. Nie ma powodów, dla których ktoś mógłby uważać, że to zaproszenie nie jest skierowane do niego» (*Evangelii gaudium* 3). Wszyscy jesteśmy grzesznikami potrzebującymi oczyszczenia przez Pana. Ale wystarczy tylko uczynić mały krok ku Jezusowi, aby odkryć, że On zawsze na nas czeka z otwartymi ramionami, zwłaszcza w sakramencie pojednania, będącym szczególną okazją do spotkania z Bożym miłosierdziem, które oczyszcza i odtwarza nasze serca”.

Papież stawia pytania i jednocześnie, wskazując na przykład świętych (św. Teresa z Avila, św. Jan Maria Vianey), zachęca młodych do modlitwy oraz do częstego czytania Pisma Świętego, aby mogli „zobaczyć” Boga także w obliczu braci, zwłaszcza tych najbardziej zapomnianych: biednych, głodnych, spragnionych, przybyszów, chorych, więźniów (por. Mt 25,31-46). Spotkanie z Bogiem na modlitwie, przez czytanie Biblii oraz w życiu braterskim, pomoże wam – stwierdza papież – „lepiej poznać Pana i samych siebie. Tak, jak się to stało w przypadku uczniów z Emaus (Łk 24,13-35), głos Jezusa sprawi, że wasze serca zapłoną i otworzą się wasze oczy, aby rozpoznać Jego obecność w waszej historii, odkrywając w ten sposób plan miłości, jaki On ma wobec waszego życia”.

„Niektórzy z was – kontynuuje Ojciec Święty – słyszą lub usłyszą Boże powołanie do małżeństwa, do założenia rodziny. Wielu dziś myśli, że to powołanie stało się już «niemodne», ale to nieprawda! Właśnie z tego powodu, cała wspólnota kościelna przeżywa szczególny okres refleksji na temat powołania i misji rodziny w Kościele i w świecie współczesnym. Ponadto zachęcam was do zastanowienia się nad powołaniem do życia konsekrowanego i kapłaństwa. Jakże to wspaniałe, kiedy widzimy ludzi młodych przyjmujących powołanie, by oddać się całkowicie Chrystusowi i na służbę Jego Kościołowi. (...) Drodzy młodzi, jak widzicie błogosławieństwo: «Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą» (Mt 5,8), bardzo bezpośrednio dotyka waszego życia i jest gwarancją waszego szczęścia. Dlatego powtarzam raz jeszcze: miejcie odwagę, by być szczęśliwymi”.

W zakończeniu orędzia papież Franciszek stwierdza, że „tegoroczny Światowy Dzień Młodzieży [2015 r.] prowadzi do ostatniego etapu drogi przygotowującej na najbliższe wielkie światowe spotkanie z młodzieżą w Krakowie w 2016 r. Właśnie przed trzydziestu laty św. Jan Paweł II ustanowił w Kościele Światowe Dni Młodzieży. Ta młodzieżowa pielgrzymka przez różne kontynenty pod przewodnictwem Następcy Piotra była naprawdę inicjatywą opatrnościową i proroczą. Wspólnie dziękujemy Panu za cenne owoce, jakie ona przyniosła w życiu wielu młodych ludzi na całym świecie! Jak wiele ważnych odkryć – zwłaszcza odkrycie Chrystusa, Drogi, Prawdy i Życia, oraz Kościoła jako wielkiej i gościnnej rodziny! Ileż z tych zgromadzeń wypłynęło zmian życia, jak wiele decyzji powołaniowych! Niech święty Papież, patron Światowych Dni Młodzieży, wstawia się za naszą pielgrzymką do jego Krakowa. A macierzyńskie spojrzenie Maryi, Łaski Pełnej, Catej Pięknej i Catej Czystej niech towarzyszy nam na tej drodze”.

Biskup Muskus: „Zaczął się ostatni etap duchowych przygotowań do Światowych Dni Młodzieży”

„Tegoroczne orędzie papieża Franciszka na Światowy Dzień Młodzieży otwiera ostatni rok przygotowań do międzynarodowego spotkania młodych w Krakowie” – uważa biskup pomocniczy archidiecezji krakowskiej Damian Muskus OFM. Koordynator generalny Komitetu Organizacyjnego ŚDM 2016 odczytuje w nim również wskazówki dla gospodarzy tego wydarzenia. „Z każdego słowa w tym dokumencie przebija troska o młodych, którzy są narażeni na oddziaływanie «kultury tymczasowości». Tak odczytuję papieskie wezwanie do buntu przeciwko współczesnym tendencjom do banalizowania miłości” – komentuje hierarcha w rozmowie z KAI. Podkreśla, że Ojcu Świętemu zależy na tym, by przekonać młodych, iż klucz do życia spełnionego i szczęśliwego leży w ich rękach i tylko od nich samych zależy, czy uczynią krok w stronę Chrystusa, czekającego na nich z miłością, która nigdy nie zawodzi.

„Papież traktuje młodych poważnie i ufa im, gdy mówi: «Wy ludzie młodzi jesteście dzielnymi odkrywcami!» Nie zasypuje ich zakazami, ale zachęca, a nawet przynagla, by weszli na drogę odkrywania chrześcijaństwa jako fascynującego planu na życie” – ocenia bp Muskus. Według niego, w ten sposób pokazuje, że – wbrew lansowanym w różnych środowiskach opiniom – pedagogika Kościoła jest pozytywna, a nie opresyjna. „Polega na tym, by zachęcać do wytrwałych poszukiwań i ukazywać pozytywne wzorce. Nie jest systemem zakazów i nakazów, ale dialogiem, uważnym wsłuchiwaniem się w pytania zadawane przez młodego człowieka” – uważa.

Biskup Muskus odczytuje tegoroczne orędzie także jako bezpośrednie zaproszenie do Krakowa – stolicy Bożego Miłosierdzia. „Od początku byłem przekonany, że papież zaprosił młodych do Krakowa, bo wie, że właśnie tutaj będą mogli spotkać się z bezwarunkową miłością Boga, która jest odpowiedzią na ich poszukiwania, niepokoje i pragnienie szczęścia” – mówi koordynator przygotowań do przyszłorocznych Światowych Dni Młodzieży. Papież życzy młodym, aby spojrzenie Chrystusa, pełne miłości, towarzyszyło im przez całe życie. „Czytając te słowa, mam przed oczami obraz «Jezu, ufam Tobie» z krakowskich Łagiewnik. Spotkanie z Jezusem Miłosiernym to najcenniejszy dar, jaki możemy ofiarować młodzieży świata. Ufam, że młodzi będą chcieli go przyjąć i zachowają w swoich sercach po to, by nieść go dalej” – podkreśla.

Biskup podzielił się także pierwszymi odczuciami młodych pracujących w Komitecie Organizacyjnym Światowych Dni Młodzieży 2016, którzy powitali orędzie z entuzjazmem. „Słyszę od nich: papież nas rozumie. Odczytują jego słowa jako wyraz wielkiej nadziei pokładanej w młodych ludziach, nadziei, która winna młodych inspirować, mobilizować i pociągać” – relacjonuje. Młodzież

odkrywa w tegorocznym orędziu rady, jak przygotować się do spotkania w Krakowie. „Codzienna modlitwa, lektura Pisma Świętego, spotkania z najbardziej potrzebującymi i ubogimi – to są konkretne wskazówki, dzięki którym, z radością i odwagą, będą podążać drogą przygotowań do ŚDM 2016” – uważa.

W opublikowanym 17 lutego dokumencie papież Franciszek nawiązuje do przypadającej w tym roku 30. rocznicy ustanowienia Świątowych Dni Młodzieży, nazywając tę inicjatywę „opatrnościową i proroczą”. „Papież pokazuje młodym: zobaczcie, ilu młodych przed wami doświadczyło spotkania z Chrystusem w «wielkiej i gościnnej rodzinie» Kościoła. Zobaczcie, jak ich życie nabrało dzięki temu nowego sensu! Cóż mocniej, niż przykład uczestników wcześniejszych spotkań, może zachęcić młodzież do przyjazdu do Krakowa?” – podsumowuje bp Muskus (Internetowy Dziennik Informacyjny, Kraków 17 II 2015).

Wolontariat PLUS – nowy projekt w ramach Świątowych Dni Młodzieży Kraków 2016

Wolontariat PLUS to inicjatywa utworzona przez Sekcję Wolontariatu Komitetu Organizacyjnego Świątowych Dni Młodzieży Kraków 2016. Projekt kierowany jest przede wszystkim do wolontariuszy z Małopolski, którzy są gotowi w ciągu najbliższych kilkunastu miesięcy spotykać się regularnie, by małymi krokami uczyć się pracy w grupie, odkrywać swoje talenty i pasje oraz samodzielnie podejmować zadania. Oficjalna inauguracja Wolontariatu odbędzie się we wtorek, 27 stycznia, o godz. 18.30 w krakowskiej siedzibie Komitetu Organizacyjnego Świątowych Dni Młodzieży (ul. Kanonicza 18).

Pomysł zrodził się podczas rozmów z młodymi ze świata, którzy uczestniczyli w Świątowych Dniach Młodzieży. Dostrzegają oni problem młodych ludzi ze startem zawodowym. Wymagania pracodawców ciągle się zwiększają a o jedno miejsce pracy ubiega się wiele osób. Z drugiej strony pracodawcy wciąż szukają pracowników odpowiedzialnych, zdolnych, o otwartym umyśle, potrafiących wyczuć potrzeby współczesności. W takiej sytuacji nie pozostaje nic innego, jak wziąć sprawy w swoje ręce i zdobyć te umiejętności.

Cykl szkoleń organizowanych w ramach Wolontariatu PLUS ma wyposażyć ok. 500 młodych ludzi w umiejętności zarządzania projektami oraz dobrej organizacji własnej pracy. Wolontariusze będą mieli także możliwość wykorzystania nabytych umiejętności w praktyce już w czasie przygotowań do Świątowych Dni Młodzieży. Uczestnicy Wolontariatu PLUS będą pomagać w organizacji wydarzenia, będą koordynować grupy wolontariuszy, a także sami przygotowują spotkania, warsztaty i treningi, zaproszą ekspertów z różnych dziedzin z całego świata. Organizatorzy zapewniają też, że Wolontariat PLUS nie zakończy się wraz ze Świątowymi Dniami Młodzieży 2016. Założeniem projektu jest, by póź-

BIULETYN TEOLOGII LAIKATU

niej młodzi pomnażali talenty, działając w swoich środowiskach, grupach czy duszpasterstwach, rozwijając swoje umiejętności oraz szkoląc innych (Komitet ŚDM, am / Kraków).

Opr. ks. Czesław Parzyszek